

Spapudem slunce grom tam na pahorku ^{65.} šel,
Ažle mnau kolo-kul-kostlivec-lobka ~~bledá~~,
Smutným grom oxem to dál kraginy grom j'hleděl,
Až tam kde po horách mlha přynula ~~řičá~~.

Dyl opat měer - prwnj may -
Křecrnj můy - byl časny čas;
Hrdliččin yboal ku křecce hlas,
Kde borovay gromarici hág.
I lasce vřepal tichy mých,
Květaucej vtrám ehal časny žel.
Swau larxu vlasojk ruzj j'pěl,
Ruzjnu gromil mnay nřačech.
Gejers hladké w křovjch stinnjch
Znaucilo temně tagny bol,
Břech ge obyjmal kól a kól
E vestru brat ne hrach dětinjch.
A kolem lebky prjdnj žár
Se wložila, co wěneč z ruzj;
Kostlivec ~~šel~~ bylau oarvoj twár,
I s pod prácu wřivlau g' kuzj.

1. STRANA 65 ZE 4. ZPĚVU MÁCHOVA RUKOPISU MÁJE

Ve druhém verši zdola je původní slovo *bledou*, shodné se zněním v Náčrtu Máje, přepsáno na *blou*, které je pak škrtnuto a znovu napsáno.

S P I S Y

Karla Hyňka Máchy.

Dalekáť cesta má!
Marné wolánj!!

D j l p r w n j.
Swazek prwnj.

W P R A Z E.

1836.

Večerní vyrazení.

1832.

Ve sobotu, dne 23ho ledna.

Číslo 4.

Abelard a Heloíže.

Prino, křtisticea.

Zvířetnice za hory se sklání,
Ubledlá s ní mižne denní zář;
Za rybníkem nad porostlou strání
Plně lůny bledá vychází tvář. —
Tichost svou kol perul rozproší
Zvonku zvuč gen nad lesem umjra.

Samoten teď při olétku sedím,
Posuš lásky k tobě cítě moc;
Zasmušlený v dávné hory hledím,
Genž se víc a více tratí v noc; —
Zať mě stěží přehá dál a dále
Až mne obšle hrobu temno stálé.

Heloíže! by mně bylo dáno,
Epattici tě gestě gebnau gen,
Nejli w lůzko bude mi ukláno,
Dlaubý, těžký v němž mám spáti sen;
By genž tebe sijní, přahly wrały,
Dlo mé w twé ztopilo se zrały, —

To má tauha z tmawého ldy lesa,
Kolem něhož laula zakvělá,
Zeaný hawran nad hvozdy se wznese,
Rychlým křtlem na hory zaléá;
Reb ldy tam, kde lyp sijn se wloze,
Golub a brůšau me wětwých si hrage. —

H. ročaji.

S hawranem nad zem se wznese saujim,
S-oblasty rychly konati lét; — —
Wšsal ach darmo, darmo gen se taujim,
S swobodau mně zuffel mou i swět; —
Elunce zbaslo. — Noc glj stlesla černá
Mezi mnau a tebau, bjołka wěrna.

Oba nš zawiřá temná chšše,
Zeb klášternj je wšsch kryge stran; —
Přisaha nás oba stegná wjše,
Mezi námi bauřj ocean; —
Bem i mote proti nám se zbwjha,
Čásku nashi zem i mote stjha. — —

S Bohem buď! — Glj wic se nesh ledáme! —
Dál nemáju! — Bolešj gšem žublet. —
Wpšlenka ta šabra dolno láme,
Strašlívý mi w srdci buďj žel. —
Styž, w toin žni šlawjka křokotánj.
Bolest má tu rozplhne se w klánj.

Kar. Dpnet Wěha.

Dměna dobročinnosti. *)

Zulima spala w gjbě martiči, to
gj bylo ochranau. Džé usšy šurti totem

*) Dobrotomjnj.

(4)

86

Č. 1. cka hrbitovė.

K. Pimelů zvonel vola l. Sroba. dnu,
vobed d. Sola l. mab' Jyji
Mlygn' l. n. kachal l. n. n. l. Jyji;
v. c. 2. zvon' g'ž' l. n. g'z' p. n. u.

čoby H. j. b. j. b. j. b. k. l. k. l. l. n. y. p. o. i. l.
v. d. y. g. n. d. d. l. k. l. S. r. o. b. a. n. i. g. n. a. l.
P. r. a. n. g. e. i. l. k. a. n. i. g. y. b. s. g. r. a. n. i.
P. r. a. n. i. d. o. n. y. b. e. d. n. i. m. i. d. n. y. c. y. b.

čak m. n. a. n. i. m. a. d. n. i. g. y. j. k. l. k. l. g. y. j.
čel. n. g. y. a. i. n. u. p. o. t. k. l. e. m. l. n. y. j.
č. a. i. g. y. j. k. l. n. o. m. y. j. g. a. s. t. y. p. h. a. n. y. j.
č. a. g. y. j. i. n. i. p. a. n. i. g. y. j.

O. p. r. a. j. e. n. i. m. ' s. o. l. a. b. e. l. n. e. m. g. r. a. l.
č. a. g. o. b. i. t. o. v. e. l. g. y. j. n. y. j. n. e. l. a. g. y. j. p. h. a. n. y. j.
č. i. s. t. a. n. e. l. k. a. l. i. b. e. n. e. n. i. g. y. j. n. e. m. i. d.
č. a. g. y. j. k. l. n. e. m. y. j. g. o. b. i. t. o. v. e. l. k. a. l. i. M. a. n. i. a. d. e. p. a. r. a. n. i. o. v. i. g. y. j. k. l. n. e. m. y. j.

č. 1. m. n. i. s. e. t. o. p. r. a. t. e. l. ?

č. 1. m. n. i. s. e. t. o. p. r. a. t. e. l. ?
č. 1. m. n. i. s. e. t. o. p. r. a. t. e. l. ?
č. 1. m. n. i. s. e. t. o. p. r. a. t. e. l. ?
č. 1. m. n. i. s. e. t. o. p. r. a. t. e. l. ?

č. 1. m. n. i. s. e. t. o. p. r. a. t. e. l. ?

č. 1. m. n. i. s. e. t. o. p. r. a. t. e. l. ?
č. 1. m. n. i. s. e. t. o. p. r. a. t. e. l. ?
č. 1. m. n. i. s. e. t. o. p. r. a. t. e. l. ?
č. 1. m. n. i. s. e. t. o. p. r. a. t. e. l. ?

č. 1. m. n. i. s. e. t. o. p. r. a. t. e. l. ?
č. 1. m. n. i. s. e. t. o. p. r. a. t. e. l. ?
č. 1. m. n. i. s. e. t. o. p. r. a. t. e. l. ?
č. 1. m. n. i. s. e. t. o. p. r. a. t. e. l. ?

č. 1. m. n. i. s. e. t. o. p. r. a. t. e. l. ?
č. 1. m. n. i. s. e. t. o. p. r. a. t. e. l. ?
č. 1. m. n. i. s. e. t. o. p. r. a. t. e. l. ?
č. 1. m. n. i. s. e. t. o. p. r. a. t. e. l. ?

5. ČÁST MÁCHOVA RUKOPISU BÁSNĚ NA HRBITOVĚ (R 22)

Dodatečně vepsaný název *Pévec* ukazuje vznik nové kompozice básně. Přípisky rukou Habránkovou.

III. ^{62.} xela popravišti.

Mŕň soľom rozpros triel se klis,
 Na pahorku vybledla se mjhá,
 An gi polil bledí lúny s wit,
 Lebka, geny se nade soľim ydo vyhá.
 Kráginá kol tichá, yusta, hola, -
 W rybnice gen yaba smutná soľá.
 Odrojní pítu se hrobú slyu,
 Kol a soľom temne sypotáry. -
 Nad onym hrobom mnohý nyry stýru,
 Blandy se mo kumo w tichém lkány.
 Mnohého ted' prolitá se trýzty
 Mladí koren, kdy lina na ny slyty.

II. ~~63.~~ Cizinec -

Cizynec byoli na príkores kále,
 Luničko kórníky na ppar slytá.
 Houtá yzma sde pmanuzi stále
 Ba ny slytá yždný neprokrýtné,
 Nialný nicho kadorní pshrává
 Mlady ydi se bít ^{palnu} ~~palnu~~ roét,
 Cis' mojó rychlé lity, yxodáma
 Mladarté rojóy loje genu kvoet.

6. BÁSEŇ NA POPRAVIŠTI A ZAČÁTEK BÁSNĚ CIZINEC V MUSEJNÍM OPISU M
 Název Cizinec připsal Sabina. V textu jsou opisovačovy změny první osoby na osobu třetí.

Bolesti, ójro se oý gý, nezauřál,
Odmé se ónu pořád' mýce wadné
Kéni w sméte, naw by býóny, dšufál
Něli níwéte kújónij w zemy chladné.
Z milenkau geg nie nespójí wója
Z rodičema nie nespójí gýj,
Ba ní hrobka, žjwota oý smýce
Gemu yhasné, smnt mu se gme tji.
Stuđená ~~gý~~ yem tam bude kújiti
Zadnému nebude hrob ten ymám
Mrtwój budí náy plakán' kújiti,
Zadný roukol, on gen wám asím.
Sam gen bude w malem hrobku spáti.
Lichost tam kde swatá, pranuge,
Ně geg trauba kowidá bude gmaté,
Tam kde saude mawny trunuge.

St. br.

~~gma~~
Bez nápisu
Ně káý w sméte w gnatéxl. hlasu,
Který láshly mawny ubráwíj?
Ona ocy ná' mýsta, nez ná' táow
Rát' dého sy ona gromanj.
Stuđená ~~gma~~ yem tam bude kújiti.

V III

7. POKRAČOVÁNÍ BÁSNĚ CIZINEC V MUSEJNÍM OPISU M

Označení Bez nápisu připsal Sabina. Dole se opakuje zbloudilý 17. verš Cizince.

88



31

Npout co a vnuco prout pucicma lger
 Hznici yang hufu wazdy nouj,
 Toudy gaduwin w lauocil, wign
 Dlezimij pr, wnti wnti waz llong,
 Koww w wnti, gawia w mizfowucl;
 Aluzat plet wazdy wnti wnti wnti,
 Muzpud lpt wnti wnti wnti wnti,
 Au ou you wnti, wnti wnti wnti wnti.

8. MÁCHŮV RUKOPIS BÁSNĚ VŠAK CO DARMO MOJE SMÁČÍM LÍCE (R 23)

V textu jsou změny první osoby na osobu třetí.

III. Quvertura.

„Hvězdy máj! hlubokých májů žliti!
Touha proci blaost gosti svojze trati?
V prajrodu gdi, — z lada slunce gdi?
Kise ljim, ponalid rati celu!“
Nade mlunce. Tada luby y krotlymi
Oka gdi padu gcho gdi se sthoda,
I tvari ma se n gcho lesku roila
Zobena co ruzemi novymi.
Sklena roprach za sluncem roptrou nuel;
Borism, slawjha klakatarij
Krimu nesau magi tashy l kani;
Konec zdilce blyraj magi muco.
Zasto slunce. Tma oplynula sedla,
A ma trar gah gindy byla blaia
5. depravani.

Usta co oarmas svoje smajim fice
Svami genk huste radej vory,
Co buh gadnu ustambroil, vije
Ckajimaj se, valli ai nerkony,
Pina nabes, piana praimo netho,
Angelshy gagi roychmalugppon,
Muzim tje nado willy gcho,
Im on gnan gort, ga pak ginam tonon.

Jaroslava.

Za sádjami hory ^{ami} vzdušené jíst
 L. Čampja ~~nové~~ země, y latě dunce
 seunáskem přes hladinu měřkou
 L. Štuli y ony ~~se~~ ~~středem~~ ~~středem~~, s ~~nové~~ tajm' země
 Štuli touhu země ~~se~~ ~~středem~~ ~~středem~~ slavič' tu!
 Slunci, tam ~~ku~~ ~~hlavě~~ ~~ku~~ přibýna;
 krásná ráže klonila hlavinku
 Umírajíc, kol kol se zadržuje
 Rozsílala nepřelost' úině.
 K' psionálnímu jízru
 Sloula labut' bílá zpívem' mluhým,
 Bílým bílým hrdlem, na peruti
 Dvěta poslední nejkrásnější
 V ticho nocní uplynala píseň,
 Spěchající jasněmu ku slunci.
 V tichou noc nůd měřem na karkonu
 Lhala Jaroslava plácem říky
 Vynoucí se rozkoštlými luhy,
 Krásnější nad labutěni hrdlem
 Kde ráže stěma krásnějšíma
 Krásnější linala nepřelostka.

Glada pojegy, " ceta glynni;
 U dny vyfflanu, zo vime
 Goffi lyji, dny vime,
 Zpovyti den oblyzavst,
 Zuj do ty, lyzi sij walkau,
 Galby vinyvud vinyvud vinyvud
 ...
 "Rygnoffriuj" - "Rygnoffriuj" (++)

9.
 47

+++ U go klaufa, stavstun dobi
 Kova vyglet videra glau,
 zidijfny vider, bal go ...

(Hlavu a ...
 kleri vygyj, stavstun!)

Fine ...

...
 ...

Bratri.

van ...

...
 ...

Abt. kuhu, vchvame vich, edelmuhtig gun ...
 zeiker yeneigt, vlyg u gewant u ...

...

12. DEVÁTÁ STRANA Z MÁCHOVÝCH POZNAMENÁNÍ S NÁČRTEM DRAMATU BRATRÍ

V textu a u přípisků jsou odkazující značky. Dole je výpisek z Waltera Scotta k Máchově povídce Vasil Vasilovič

tak mby val. - Heta quina / tula
 Finim ja w bogi Loulo? - Januasiu
 Bonuowal ja Inuifig z kuzle bidow,
 guponow co tauw, smawow celo,
 gawto wozdy zutayman zlof;
 jakby wjoi ylit: "M gas mur doyl
 H, lizyhoj yfau, ying wle dwo zawi,
 Alawow yfau gupowal; owow
 Hwaj wuzj ya flawlo unuzjigi.
 ind offel nrawot ynoj, ykly wle d
 Ofing m jwitalu. - Hozdy quib pawo
 Awonoy unuzi twawoy gawto wawo;
 ga tad guzdu groti Alawjowi. ~~dece~~

Herawo (u oxna)

To ceta wawle jak Alawj! - Bonuow
 jakby wawle ~~mu wawle~~,
 flawlo gtonyuzj, wozow / k' so obow,
 jak paw ywimj p' w' flaw.
 gupowflawowal tak gawowimj,
 tak gupowimj gawo, wawle wawle
 jakby wawle
 gawo ob tak si w' d' w' flaw;
 jakow jakby Alawow z' h' i;
 jakow wawle p' z' w' g' m.
 O tau w gawow Alawowimj gawo
 Alawj gawo Alawj gawo Alaw,
 gawo gaw flaw ~~Alaw~~ Alaw;
 Opa mo Alawj; tau mo Alawimj,
 a by gawo Alaw p' flaw wawo,
 gawo Alaw Alaw gawo p'

13. ČÁST TŘETÍ STRANY MÁCHOVA RUKOPISU BRATRÍ (R 6)

Text opisovaný z předlohy je psán krasopisně, v nově koncipovaném pokračování jsou autorské škrty a opravy.

X

~~... ..~~
~~... ..~~
 X
 K šjromi poli duhee vlogj
 Što nim drjnek gaxiočla,
 Šad nim ja sođdalené hory
 Švoj toľub žaletá;

Hlěda hřag, kde pexog bydlj,
 Nežuj dražých pláku hlax,
 Širo kde panuge na šjdy,
 Měhrozj myšlince lex.

Šax i ginoch pexog hlěda
 Pěcha vln zbauděnych chřestl,
 Dnujnoj ve, v šjrom swěte
 Někde přede žo pexog gwt.

Něk on darma darma hlěda,
 Měde v nim gwt tryzoi žlá;
 Pěčinu on nepexoge
 V šrdci vlaštinj v sebau má.

Pexog v žádne nanej dšě,
 Šošteci zhaubnij krozj mjr,
 Pexoj pexog gwt gen v širabi,
 V Bohu gen gwt pexoj mjr.

X

2
 Ani tabut ani žina
 Pěky neče,
 Žeč to byla kaple vlogj
 Na vysoce kore.

Na tu horu ja suštanj
 Šjoxa smřavala,
 Na práh křekla ruce opjala,
 Šmutně žapřaxala.

Aníž tvůj že jsem, že láska máj dujím
 U ně! — gindám upřij byla tauha moje!! —
 Ažně nastacila krásá láska tvoje:
 Něhdy jsem sice tvou. vrah aš! gen že mužim.
 Bých poručij lehka mohu w zplanauciti,
 Kam tauha žde, co ta noc stlačá' uo mně;
 Nědalo by mi slauho že stanauti,
 Něbyl bych tvou, barani čle země.
 Měj dobroau noč. má nřlaci modroserdč!!

Zbor bludč. nemidědlnij

Oslužno kólem; — kólemátiho smate; Partohusta ropstřelá nov Ažně poruč čermau slunca plati, Kóeach! o! točá' točá' čeráma máč!! Ažně! Ažně!! nade smutajm z bonem, Nad skónalij m; z latau prostři jan Jněa nepřehánilého wtorom. Bez něgž něže byti, tčd nđm tčvar.	Dopračaj tichó smate Lemnau noč, i krásnau noč Břžoli o sluncě z latic! Blesku točij h nesmyřná Přestřě zřizně Břžat br; nari; prahy
---	---

Země. Plamena osvjetl. n. r. S

Zesinalij, amauoj oblak
 Přijivá slatostkřivauoj tčvarě
 Jčálu krásy nám.